

ואֵלֶּה בְּנֵי הַמְּדִינָה הָעֲלִים מְשֻׁבֵי הַגּוֹלָה - עזרא פרק ב

משנת קידושין ד, א :
עשרה יוחסין עלו מבבל : כהני לויי ישראל, חללי גירי חרורי, ממזרי ונתיני, שתוקי ואסופי. כהני לויי
וישאלו מותרים לבא זה בזה, לויי ישראל חללי גירי וחרורי מותרים לבא זה בזה, גירי חרורי, ממזרי
ונתיני, שתוקי ואסופי - כולם מותרין לבא זה בזה :

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף סט עמוד ב
כהני לויי וישראל. מנלן דסליקו? דכתיב : וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים והנתינים
בעריהם וכל ישראל בעריהם.
חללי גירי וחרורי. חללי מנלן? דתניא, ר' יוסי אומר : גדולה חזקה, שנא' : ומבני הכהנים בני חביה בני הקוץ
בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשה ויקרא על שם, אלה בקשו כתבם המתייחסים ולא
נמצאו ויגואלו מן הכהונה, ויאמר התרשאת להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים
ותומים, ואמר להם : הרי אתם בחזקתכם, במה הייתם אוכלים בגולה? בקדשי הגבול, אף כאן נמי בקדשי
הגבול.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ע עמוד א
ממזרי. מנלן? דכתיב : וישמע סנבלט החרוני וטוביה העבד העמוני, וכתיב : כי רבים ביהודה בעלי שבועה לו
כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוה בן לקח את בת משלם בן ברכיה, קסבר : עובד כוכבים ועבד הבא על
בת ישראל - הולד ממזר. הניחא למייד הולד ממזר, אלא למאן דאמר הולד כשר מאי איכא למימר? ותו,
ממאי דהווי ליה בני? דילמא לא הווי ליה בני! ותו, ממאי דהכא הווי להו וסליקו? דילמא התם הווי! אלא
מהכא : ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם
מישראל הם, תל מלח - אלו בני אדם שדומים מעשיהם למעשה סדום שנהפכה לתל מלח, תל חרשא - זה
שקורא אבא ואמו משתקתו, ולא יכלו להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם - זה הוא אסופי שנאסף
מן השוק, כרוב אדון ואמר - אמר רבי אבהו, אמר אדון : אני אמרתי יהיו ישראל לפני חשבים ככרוב, והם
שמו עצמם כנמר.

תוספתא מסכת תענית (ליברמן) פרק ב :
ארבע משמרות עלו מן הגולה ידעיה חרים פשחור ואמר, עמדו נביאים שבירושלם ועשאו עשרים וארבע
משמרות ובללום והטילום לתוך קלפי. בא ידעיה ונטל חמש והוא הרי כן שש בא חרים ונטל חמש והוא הרי
שש בא פשחור ונטל חמש והוא הרי שש בא אמר ונטל חמש והוא הרי שש וכך התנו עמהן הנביאים שאפלו
יהויריב עולה מן הגולה לא יהא אחד מכם נדחה מפניו אלא יעשה טפילה לו עמדו ראשי משמרות וקבעו
את עצמן בבתי אבות.

בבלי קידושין דף ע עמוד ב :
אמר רב יהודה אמר שמואל : ארבע מאות עבדים, ואמרי לה ארבעת אלפים עבדים היו לו לפשחור בן
אימר, וכולם נטמעו בכהונה, וכל כהן שיש בו עזות פנים אינו אלא מהם. אמר אבבי : כולו יתבן בשורא
דבנהרדעא. ופליגא דרבי אלעזר, דאמר ר' אלעזר : אם ראית כהן בעזות מצח אל תהרהר אחריו, שנא' :
ועמך כמריבי כהן.

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת ויצא פרשה עא :
אמר ר' יוסי בן חנינה ארבע מידות נאמרו בשמות... שמותיהן כעורין ומעשיהם נאין אילו בני הגולה בני
בקבוק בני חקופה בני חרור (עזרא ב נא) וזכו ועלו ובנו בית המקדש. בני עבדי שלמה :

הקדמת בעל מלאכת שלמה
ועוד קבלנו כי אנו מן הכת ששלח להם עזרא לעלות בבנין בית שני ויתנו כתף סוררת ויקללם להיות כל
ימיהם בעוני, ובעוונות התקיים בנו באותו הגלות עוני תורה ועוני ממון לתפארה.